



Koguduse leht

Ilumäe Käsmu Sakussaare Vainupea Esku

Märts 2017



Reformatsioon
500

Kui ka teaksin, et
huviline on maailma lõpp,
istutaksin tänä veel õunapuu.
Martin Luther

500 aasta möödumist reformatsiooni algusest tähistatakse üleilmselt. Eesti rahvas tähistab seda usupeona, mille keskmes on evangeeliumi sõnum, mis inimest vabastab ja lohutab, julgustab ja rõõmustab. Teoloogiliselt tõlgendatuna on reformatsioon eelkõige kiriku pöördumine Jeesuse Kristuse poole. Sellisena ei taandu reformatsiooni tähendus üksnes 16. sajandi sündmustele ega ole ka ainult evangeelsete kirikute pärisosa. Pöördumisena Kristuse poole on reformatsioonil oikumeeniline tähendus, mis puudutab kogu kristlaskonda. See on kiriku alusest ja keskmest lähtuv kiriku uuendamine ning uuenemine. Kui reformatsiooni aastapäeva keskmes on evangeeliumi tõde ehk Kolmainus Jumal, võime loota, et kirikuid ja kristlasi juhitakse üksteisele lähemale, et neid innustatakse ühisele tunnistamisele ja teenimisele, et evangeelium saab Eesti rahva seas kuuldamaks ja kogetavaks.

Evangeelium laseb hingata, teeb julgeks ja vabaks, kingib uue elu, avab silmad teiste häda nägemisele ja peletab kurbuse. Kus iganes seda kogetakse, saavad elavaks reformatsiooni impulsid. Evangeelium ajendab järele mõtlema, mida tähendab tänapäeval olla kristlane. Mis muudab kristluse paeluvaks ja kuidas kristlust omaks võetakse? Millise eksistentsiaalse muudatuse see enesega kaasa toob? Aga ka seda, mis on evangeeliumile takistuseks? Kuidas saaksime olla ühiskonnas kutsuvamad? Millised impulsid tulenevad reformatsioonist kiriku tänaseks kujundamiseks? Mis järeltuleb reformatsioonist kristlike kirikute tuleviku ja kooselu jaoks? Milline on olnud ja kuidas hinnata reformatsiooni mõju ühiskonnale ja kultuurile Eestis, Euroopas ja üleilmselt?

Martin Lutherile omistatud tuntud ütlus „Kui ka teaksin, et homme on maailma lõpp, istutaksin tänä veel õunapuu,” kuulub küll luterlikku pärandisse, ent samas on need sõnad, millel peaks olema ja küllap ongi koht iga kristlase südames. Väga lühidalt ja ilmekalt viisil on siin kokku võetud kristlik eluhoiak, vabadus usus: Jumala armu läbi on meid vabastatud usaldama Jumalat ning elama armastavas ja hoolivas suhtes ligimese ja looduga.

See ütlus kõnetab igaüht, kes taipab vastutuse suurust, mis inimesel on kaasinimese ja maailma ees; kes taipab, et meis enestes, teistes inimestes ja ümbritsevas maailmas väga mitmekesisel ja alati ainulaadsel viisil avalduv elu on kingitus, millest meile on antud osa saada ja rõõmu tunda, ent mida tuleb ka hoida ja jagada nii nendega, kes on siin ja praegu, kui nendega, kes tulevad pärast meid.

Kuni on elu, kuni on maailm, oleme kutsutud uskuma ja lootma, armastama ja rõõmustama, hoidma ja vastutama – Jumala ees ligimese ja loodu eest.

Reformatsiooni 500. aastapäeva logo selgituseks

Viljakandev õunapuu (logo tervikuna) – usk armastavasse Jumalasse, kes on lasknud elul saada võidu surma üle. Elu usus on elu tänumeeles ja usalduses Jumala vastu, armastuses ligimese ja loodu vastu, rõõm ja julgus elada ja olla avatud. Kui õunapuu toob kellegi meelde ja mõttesse hoopis paradisiiaia puu, on ka see igati omal kohal. Puu tüvest ja okstest moodustuv rist meenutagu siis, et tee tagasi Jumala juurde, tagasi usaldavasse suhtesse temaga on meile avatud Kristuse ristis.

Tüvest ja okstest moodustuv rist – Jeesus Kristus, kristliku usu alus ja kese.

Puu võra markeeriv ringjoon – ajaliku maailma piir, elu ja surma piir, Lutheri ütluses „maailma lõpp”.

Ringjoonest üle ulatuvad puulehed – kristlik usk ja lootus, mis ületab ajaliku maailma piiri, surma seatud piiri, usaldus Jumala vastu.

Õunad – elava usu viljad ehk inimese vastus Jumala armastusele - ligimese ja loodu armastamine ja hoidmine. Õunad on ka reformatsiooni „viljad” - mõjud ühiskonna arengule, kultuurile, haridusele jm. Viis õuna tähistavad reformatsiooni viit sajandit.

Logo autor on Pia Ruber.
Allikas: www.eelk.ee

„Kristus on üles tõusnud!”



Nii tervitati üksteist vastastikku ülestõusmispüha hommikul. Vähemalt vanasti küll. Aga näiteks õigusklikud teevad seda järjekindlalt praegugi. Siiski saab valdavalt sellele tervitusele mitte sellise vastuse nagu see peaks olema: „Tõesti, Ta on üles tõusnud!” - vaid hoopis ebaleva vaikuse. Midagi sarnast on Suure Reedega, mis on meil ju riiklik püha. Inimesed pole kindlad, kas Suurel Reedel ikka sobib soovida häid pühi? Küllap on ikka kuskil säilinud teadmine, mis päevaga ja mis pühaga on tegu. Teadmine, et see on Kristuse kannatuse ja surma päev.

Kuid Suure Reede polegi eraldiseisev püha, vaid käib

ikka koos ülestõusmispühaga. Üht ilma teiseta ei ole. Õieti algab ülestõusmispüha juba nädal varem palmipuudepühaga, mil me meenutame seda, kuidas Kristus läks viimast korda Jeruusalemma, vastu oma kannatusele ja surmale. Ja ülestõusmisele. Kuigi siis seda veel keegi ei teadnud. Palmipuudepühaga algab Suur Nädal, kuhu mahub meenutamiseks veel mitmeid sündmusi: Juuda reetmine, Kristuse viimane paasasöömaag Suurel Neljapäeval, kohtumõistmine Kohtumõistja üle, kannatused ja ristisurm... Need saavutavad oma kõrgpunkti ülestõusmispühadega.

Seda vana lugu pole siiski ära unustatud ja on

ikka elus seepärast, et see on... eluline. Kristlane ei eita kannatusi ja surma, ta ei ela illusioonides. Kuid kristlasel on usk. Usk ja teadmine, et nendele ei jää siiski kõigest hoolimata viimast sõna. Lugu läheb edasi. Uuel moel. Inimese viimseks saatuseks ei pea sugugi olema armetu ja vältimatu lõpp. Jumal on Kristuse kaudu inimesele vastu tulnud ja selle ületanud. Kristus on ka Teenijana käinud Isakodus meile aset valmistamas (Jh 14), et siis tagasi tulla, et meiega saaksime nüüdsest olla koos temaga. Olgu siis, mis on. Kuid on veel midagi...

Keegi küsis ükskord leeritunnis, et kuidas siis on õieti selle ülestõusmisega

aegade lõpul? Mismoodi see välja näeb? Kuidas? Mil viisil? Sellele on üks vastus: kui sa juba siin ja praegu oma elu jooksul selle päikese ja nende pilvede all oled enesele leidnud Kristuse, siis ärgu need asjad sulle enam muret tehku! Selle võid sa rahulikult tema hooleks jätta. On asju, mis on meie, inimeste, teha ja teada. Ja on asju, mille võime kindlalt Päästjale usaldada.

Ikka võib üksteisele soovida: „Häid pühi!” Selles on teadmist, kes jääb lõpuks peale ja mis on viimselt tähtis. „Kristus on üles tõusnud!”

Meelis-Lauri Erikson
Ilumäe koguduse õpetaja

Käsmu koguduse info

Igal hommikul kell 8 on kõik, kes saavad, oodatud osalema hommikupalvusel Käsmu kirikus. Enamik hommikupalvusi on armulauaga. Käsmu kiriku hommikupalvused said alguse 2016. aasta 2. mail ja on sest saadik toimunud iga päev. Talvekülmaga oli kirik iga hommikupalvuse ajaks ka soojaks kōetud. Osalejaid on suviti olnud keskmiselt kuus, talvel – neli. Kahel

korral on palvusel osalenud üle 20 kohalolija.

Igal nädalal toimub Käsmu Meremuuseumis piiblitund. Oleme lugemas ja uurimas Piibli esimest raamatut. Kaetud on kohvilaud. Piiblitundides on seni osalenud keskmiselt kaheksa-üheksa inimest. Tere tulemast osalema!

Käesoleva aasta alguses loodi Käsmu kogudusele Facebooki leht aadressil:

<https://www.facebook.com/eelkkasmu/>. Paastua ajal paastume aga ka Facebookist ja hakkame lehele taas uut infot lisama alates ülestõusmispühadest.

Lehel on kättesaadav ajakohane teave eelolevatest üritustest ja Käsmu koguduse tegemistest, vaimulikud mõtisklused ja viited kiriklikele sündmustele, lisaks kristlikku muusikat ja videoklippe.

Kõigil inimestel, kelle hauaplatsid on Käsmu kalmistul ja kes veel ei ole sõlminud Käsmu kogudusega hauaplatsi kasutamise lepingut, palutakse lepingu sõlmimiseks ühendust võtta koguduse nõukogu liikme Virge Ongiga tel 5 553 7828 või koguduse õpetaja Urmas Karileediga tel 5851 5800.

Urmas Karileet

Eestpalved

Laulge Issandale, kiitke tema nime, kuulutage päevast päeva Tema päästet! /Ps 96:2/

Kõigeväeline Jumal, oma Poja alanduse läbi ülendasid Sa langenud maailma ja päätsid meid surma lootusetusest. Õpeta meid mõistma Sinu Sõna töotusi ning ava meie süda vastu võtma lunastuse sõnumit.

Hea taevane Isa, tee meid hea sõnumi kandjateks, et meist igäüks võiks ühineda Püha Vaimu läbi Sind kiitma.

Kõigiväeline Igavene Jumal, me täname Sind, et oled meile elamiseks andnud selle imelise maa - Maarjamaa. Täname Sind Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku eest, kelle läbi on Sinu armu ja halastust kuulutatud Eestimaal sada aastat. Õnnista ja kinnita kõiki töötajaid: peapiiskoppi, piiskoppe, praoste, koguduste õpetajaid, diakone ja kõiki vabatahtlikke töötajaid, kes teenivad Sinu viinamäel.

Issand Jumal, kuule me palveid Eestimaa rahva ja meie riigi pärast. Palume Sinult juhtimist, tarkust ja meelegi riigi valitsejatele õigete ja õiglaste otsuste tegemiseks.

Kiriku ja riigi ühendab rahvas

Hakates kirjutama Eesti luteri kiriku iseseisvumise sajandal, juubeliaastal meie kirikust kui rahvakirikust, tuleb esmalt teha au- ja tänuavaldus Villem Reimani (1861–1917). Rahvusliku mõtlemise suurkuju ja kiriklik visionäär Reiman oli esimene, kes, olles ilmselt tuttav teoloogi ja filosoofi Fr. E. D. Schleiermachi (1768–1834) poolt avalikusesse paisatud rahvakiriku ideega, teeb juba 1905. aastal Postimehes ilmunud viies artiklis konkreetsed ettepanekud kiriku üldiseks korraldamiseks nõnda, et „õpetajate ja herrade kirikust saaks rahvakirik“.

Viimasel ajal on olnud kiriku ja riigi seotus-lahutus üsna sageli avalikuses kõne all ning me lähtume selle teema käsitlemisel praegusest olukorrast. Meil on ettekujutus oma riigist ja kirikust ning kõneldes võimu ja vaimu seotusest oleme mõjutanud oma kaasajast.

Kui saja aasta eest asuti kiriku ümber korraldama, ei olnud veel iseseisvat Eesti riiki ega autonoomset Eesti kirikut. Mõlema unistuse suunas liiguti. Reaalsuses valitses mõlema sünnihetkel segadus, isegi kaos. Käis esimene maailmasõda, Vene impeerium vaevles sisepingetes ja revolutsioonides, mille mõjud ulatusid ka Eesti- ja Liivimaale.

Tsaar Nikolai II loobus 1917. aasta 2. märtsil trooni

oma venna Mihhaili kasuks, kes päev hiljem keeldus keisritroonile asumast. Peagi kuulutas vastasutatud Venemaa Ajutine Valitsus välja Venemaa Vabariigi.

Olukorda ära kasutades mõjutasid eesti rahvuslased uut võimu andma Eesti- ja Põhja-Liivimaa ühendamisel tekkivale Eestimaa rahvuskubermangule autonoomia. See õnnestus.

Eesti soost vaimulikud nägi võimalust üldises segaduses ka kiriku autonoomia loomiseks. Kuna Eesti omariiklus ei olnud sugugi ilmne, ei mõeldud võimu ja vaimu lahutamise taotlemisel esmalt muule kui vabanemisele kõige põletavamast probleemist – sõltuvusest rüütellkonnast.

Villem Reiman oli 1905. aastal oma artiklites just sellele probleemile viidanud. Ta pidas saksa rüütellkonna poliitilist võimu kiriku üle vägivaldaks evangeeliumi vastu. Kiriku üldise korraldamise uueks aluseks pidi Reimani sõnul saama kogudus ehk kiriku liikmeskond, kelleks on rahvas.

Nõnda ei olnud saja aasta eest aktuaalne kiriku ja riigi lahusus selles mõttes, nagu me arutleme nende teemade üle praegu. Sajandi eest oli põhiküsimuseks siiski saksa mõisnike patroonaži alt pääsemine ja omavalitsemise õiguse saavutamine kõikides kogudustes ning nendest moodustuvast autonoomses kirikus. Seda

oli võimalik saavutada rahvakiriku mudeli kaudu, mida 31. mail ja 1. juunil 1917 Tartusse esimesele kirikukongressile kogunev eestikeelne ja -meelne kirikurahvas poliitiliselt soodsat ajamomenti ära kasutades ellu viima hakkas.

Hilise peapiiskop professor Johan Köpp sõnastas iseseisvuvu kiriku korraldusliku ideaali kirikukongressil peetud kõnes nõnda: „Kiriku korraldus ja tegevus olgu edaspidi niisugune, et eesti rahval tunne võib olla ja peab olema: see on meie oma kirik.“ Selle ideaali teostamiseks langetasid kongressile kogunenud delegaadid 214 poolthäälega (anti ka 6 vastuhäälet) otsuse: Eesti evangeeliumi usu kirik on vaba rahvakirik kodumaal kui ka asundustes. Tema liikmeteks on kõik need, kes oma väljastumisest kogudusest teada ei ole andnud. Kongressi loodud töörühm asus tööle ka kiriku põhikirjaga, mis võeti vastu 10.–12. septembril 1919 Tallinnas kirikukongressil. Eesti Evangeeliumi Luteri-usu Kiriku, praeguse nimega Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku loojad pidasid kirikut rahvale kuuluvaks, kuid nägid seda tegutsemas ilmalikust võimust sõltumatusena. Et olla täpne, tähendas see siis ja tähendab ka nüüd, et kiriku juhtimine ja riigi juhtimine on lahutatud. Riik nagu ka kirik ei teostu institutsionaalselt mitte juhtide kau-



Urmas Viilma on sündinud 13. augustil 1973. aastal Tallinnas. Pärast Saue keskkooli lõpetamist 1991. aastal asus ta õppima EELK Usuteaduse Instituudi usuteaduskonda, mille lõpetas 1998. aastal. Urmas Viilma ordineeriti diakoniks 2. mail 1993, õpetajaks 15. septembril 1998 ja piiskopiks 2. veebruaril 2015. aastal.

Aastatel 1993–2004 teenis ta Pärnu-Jakobi kogudust algul diakonina, hiljem koguduse õpetajana. Aastatel 2004–2008 töötas ta OÜ Kiriku Varahaldus juhataja ametikohtal, 2008. aastast alates on samas nõukogu esimees. Alates 2010. aastast on Urmas Viilma Tallinna Toomkoguduse õpetaja. EELK Konsistooriumi liige alates 2005. aastast, sellest kuni 2008. aastani laste- ja noorsootöö assessor, 2008–2015 konsistooriumi kantsler. 26. novembril 2014 valis EELK Kirikukogu Urmas Viilma EELK peapiiskopiks.

Peapiiskop on Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku kõrgeim vaimulik juht ja ülemkarjane. Peapiiskopi kirik on Tallinna Piiskoplik Toomkirik. Peapiiskop vastutab kiriku õpetuse ja vaimulike ametisse pühitsemise eest ning esindab kirikut diplomaatilisel, oikumeenilisel ja riiklikul tasandil.

du, vaid oma kodanike ja liikmete kaudu ning on nende teenistuses. Kirik on Kristuse ihu, mis oma maises puudulikkuses tähendab liikmeskonda ehk rahvast, nagu ka riik moodustub samast rahvast. Nõnda on kirik ja riik rahva kaudu ühendatud, kuid nende juhtimised on lahutatud. Kui sajandi eest mõisteti rahvakirikut rahva enamuse kuulmise kaudu kirikusse, siis nüüdisajal tuleb meil tookord sõnastatud ideaali – et eesti rahval tunne võib olla ja peab olema: see on meie oma kirik – kestva teostumise nimel ennast rahvakirikuna jätkamiseks taasmõtestada.

Eesti Evangeelne Luterlik Kirik tajub endiselt ainsa Eestis tegutseva kirikuna, et ta on kogu Eesti rahva teenistuses – on kogu rahva kirik! Rahvakirikuks ei muuda meid mitte kiriku annetajaliikmete arv, isegi mitte ristitute arv, vaid meie kiriku poolt teenitavate inimeste ja evangeeliumi sõnumit vajavate inimeste arv Eestimaal.

Kuna oleme Eesti kiriku mitte ainult rahva-, vaid ka rahvuskirik, jääb paratamatult meie põhifookusesse peamiselt eestikeelne elanikkond, nagu on sõnastatud ka Eesti Vabariigi põhiseaduses erisus eesti keelele, kultuurile ja rahva-

le. Ilma rahvusliku eneseteadvusega ei oleks Eesti rahvusriiki ega vaba rahvakirikuna Eesti Evangeelset Luterlikku Kirikut.

Võime täna fantaseerida, milliseks oleks kujunenud kiriku ja riigi vahekord siis, kui kirik oleks oma autonoomia ja sõltumatus eest asunud võitlema alles pärast Eesti Vabariigi väljakuulutamist. Kas kirik üldse oleks Eesti iseseisvuse varasema väljakuulutamise tingimustes asunud oma autonoomia eest võitlema? Küllap oleks kirikukorraldus realiseerunud paralleelselt koos omariikluse ülesehitamisega. Äkki oleks Eesti saanud endale Põhjamaade eeskujul riigikiriku?! Raske öelda.

Mina isiklikult olen tänuks kiriku visiooni loonud suurkujudele, kes otustasid sajandi eest teadlikult asuda moodustama hilisema väliseesti peapiiskopi Konrad Veemi sõnul ajaloo esimest vaba rahvakirikut. Mulle meeldib ka see, et seda ei mõistetud mitte nõnda, et riik vabastas end kirikust, vaid nagu Schleiermacher seda sõnastas: kirik vabastas end oma initsiatiivil riigist. Ühendama jäi kirikut ja riiki rahvas!

Urmas Viilma,
Eesti Evangeelse Lutreliku Kiriku peapiiskop
Ajaleht „Eesti Kirik“,
22.02.2017

ÜLESTÕUSMISPÜHADE JUMALATEENISTUSED

Sakussaare Metodisti koguduses

Pühapäeval, 16. aprillil kell 14.00 Ülestõusmispüha jumalateenistus, külalised Indoneesiast Pühapäeval, 23. aprillil kell 14.00 jumalateenistus, musitseerib perekond Blowers

Esku kabelis

Reedel, 14. aprillil kell 13.00 Suure Reede jumalateenistus, armulaud eelpühitsetud andidega
Pühapäeval, 4. juunil kell 13.00 1. Nelipüha jumalateenistus armulauaga
Teenib õpetaja Margit Nirgi

Ilumäe koguduses

Reedel, 14. aprillil kell 13.00 Suure Reede ristikäik
Pühapäeval, 16. aprillil kell 13.00 Kristuse ülestõusmispüha jumalateenistus armulauaga
Pühapäeval, 30. aprillil kell 13.00 jumalateenistus armulauaga
Teenib õpetaja Meelis-Lauri Erikson, jumalateenistused toimuvad Ilumäe kirikus

Vainupea kabelis

Laupäeval, 15. aprillil kell 12.00 jumalateenistus ja kabeli kaljasemudeli pühitsemine
Teenib Viru praost Tauno Toompuu

2016. aasta maikuu läks Vainupea kabelist jäljetult kaduma perekondade Vilu ja Markini poolt pühakojale 2004. aastal kingitud vana kaljasemudeli koopia. Koopia oli ehitatud varem kabelit kaunistanud suure puidust laevamudeli asemele, mille valmistajaks oli olnud Eismalt pärit meister Parnaul. Koopia autoriaks sai Saaremaal elav kapten Tiit Jõgi. Pärast kingituseks saadud kaljasemudeli kaotamist kasvatatakse Vainupea külaseltsi sügisel koguma annetusi, et laevameister Tiidu käe läbi kabelisse taaskord uus purjekas meisterdataks. Lahkete annetajate toel ongi see teoks saanud.

Käsmu koguduses

Neljapäeval, 13. aprillil kell 8.00 Suure Neljapäeva jumalateenistus armulauaga
Reedel, 14. aprillil kell 14.30 Suure Reede missa eelpühitsetud andidega
Laupäeval, 15. aprillil kell 8.00 Vaikse Laupäeva jumalateenistus armulauaga
Pühapäeval, 16. aprillil kell 14.30 1. Ülestõusmispüha missa, leeripüha, laulab koguduse ansambel, kirikukohv
Esmaspäeval, 17. aprillil kell 8.00 2. Ülestõusmispüha jumalateenistus armulauaga
Laupäeval, 29. aprillil kell 15.00 laste pühapäevakool ja meisterdamine kirikus
Pühapäeval, 30. aprillil kell 14.30 Hea Karjase pühapäeva sõnajumalateenistus, teenib jutlustaja Tia Vene

Pühapäeval, 4. juunil kell 14.30 1. Nelipüha missa, ristimispüha
Esmaspäeval, 5. juunil kell 8.00 2. Nelipüha jumalateenistus armulauaga
Teenib õpetaja Urmas Karileet

Ilumäe kirikus

Jumalateenistus armulauaga iga kuu esimesel ja kolmandal pühapäeval kell 13.00, kirikukohv

Käsmu kirikus

Jumalateenistused armulauaga igal pühapäeval kell 14.30
Kalmistupüha toimub 2. juulil kell 14.30

KOGUDUSTE KONTAKTID

EELK Ilumäe kogudus

reg kood 80208231
Ilumäe küla, Vihula vald
45414 Lääne-Virumaa
Hooldajaõpetaja Meelis-Lauri Erikson
tel. 5 345 8594
e-post: mlerikson@gmail.com
Juhatuses esimees Öie Alt,
tel. 5 809 1356;
e-post: ilumae@eelk.ee
Ilumäe kalmistuvaht Anne Sambla
tel. 5 341 8156
a/a EE241010502001277003
Oreli remondi toetuseks:
a/a EE021010031313678227
Ilumäe koguduse kodulehekülj:
<http://virupraostkond.eu/ilumae-kogudus/>
www.facebook.com/ilumae_kirik/

EELK Käsmu kogudus

Reg. kood 80210148
Laane tee 4, Käsmu küla Vihula vald
45601 Lääne-Virumaa
Õpetaja Urmas Karileet tel 5 851 5800;
e-post: urmas.karileet@eelk.ee
Juhatuses esimees Heino Laanemets
tel. 517 9356
A/a: EE861010502018079003
Käsmu kogudus internetis:
http://kasnu.eu/?page_id=160
<https://www.facebook.com/eelkkasnu/>

Sakussaare Metodisti kogudus

Sakussaare küla Vihula vald
45438 Lääne-Viru maakond
a/a EE092200221018330949
Pastor Hans Lahi tel 322 6995;
Mob 5 663 3084
e-post: hanslahi7@gmail.com

SA Esku Kabel

(EELK Haljala kogudus)
a/a EE 942200221046039021
Vello Väinsalu, vello@esku.ee,
vello@merisiil.ee ; mob 504 7916
õpetaja Margit Nirgi,
margit.nirgi@gmail.com,
mob 5 344 8822

Vainupea kabel

Vainupea küla, Vihula vald
45446 Lääne-Virumaa
a/a: EE392200221058315555
Mario Luik (Vainupea küla selts MtÜ)
mob: 5 559 8316
e-mail: marioluik@gmail.com
www.vainupea.ee